

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

- ἄσυχά καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν.
φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούση
ἐξ ἄλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροῖα καλὸν ἀμύξη.
15 ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὡς ἀπ' ἀκάνθας
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει,
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ἄειδεν.

ΔΑΜΟΙΤΑΣ

- εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποιμνιον ἀνικ' ἔβαλλε,
κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ὦ ποθορῶμι
ἐς τέλος (αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι).
25 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φάμι γυναικ' ἔχεν· ἄ δ' αἰοῖσα
ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσης
οἰστρεῖ παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποιμνας.
σίξαι δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾶ κυνί· καὶ γὰρ ὄκ' ἦρων,
30 αὐτᾶς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ' ἴσως ἐσορεῦσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας ἔστε κ' ὁμόσση
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω·
καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν ὧς με λέγοντι.
35 ἧ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἧς δὲ γαλάνα,